

Iványi Ödön (1918—1985)

Vigasztaló

Június 8-án reggelre a kelő nap fényével — ott is titokban —, a felszálló párareneteggel, elment virágszekerén **IVÁNYI ÖDÖN** festőművész, folyóiratunk munkatársa, Nógrád megye kiemelkedő művészegyénisége, az országosan is rangot teremtett akvarellista, bárát, a közéleti ember mintaképe...

— Dönci meghalt!!!

Döbbenetes hír, szinte hihetetlen, mert aki halhatatlanságát már képpé formálta, aki önmegvalósításában a kerek egészet megteremtette, annál kenderszagú alázattal, csak magyarázkodni tudunk, mert immáron ott feszül a szívárványon, s valahol mindig visszaragyog...

Hát elmentél, Te fényt teremtő, Te jóságos lélek, aki mindig higadtan és bölcsen nézted a világot, soha nem estél kétségbe, csak belülről marcangolt a készletés, s titokban tartottad a hevületet — mert úgy szeretted, féltetted a világot, s úgy teremtetted szépné, hogy hervadás soha ne érje... A szív okán jót és szépet teremteni, a rend örökérvényű igazsága szerint — belülről ez vezérelt, mint halk húron pengetett zsoldár, fényből teremtett csodahegedű.

Mi sokan, renetegen, nagy hiányoddal élünk czentúl, szegényekben és szomorúan. Csak képeid néznek vissza ránk — küldetésed tanúkönyvei —, építve fényprizmákból emlékművet, maradandót a Palócföldnek...

CZINKE FERENC